

В@З БУКИ ВЕДИ



Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...



ГОДИНА 2, БРОЙ 10, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

май-юни 2012

На добър път ...



... в учението :))



Фоторепортаж - стр. 2 и 3

... в живота

За големите ни спортни успехи в края на учебната година - четете на стр. 8



Връчихме статуетките от първите годишни награди на СОУ "Иван Вазов"

Емоции, суматоха, победители и победени - стр. 4

Скъпи читатели,

Представяме ви последния за тази учебна година, макар и издаден малко след края ѝ, летен брой на училищния ни вестник. Целта ни е да ви информираме за последните събития като спортните ни успехи, годишните награди, завършва-

нето на малки и големи... Екипът ни вече е в намален състав заради журналистите, които завършиха. Желая им успех! Надяваме се с новата учебна година да се присъединят нови репортери. Ако имате желание, може още отсега да пишете на познатия ви e-mail. Вярваме, че сме полезни с информацията, която предлагаме във вестника и че ви помагаме да се за-

бавлявате и разпускате, четейки го. Но все пак сме отворени за нови идеи, предложения и критика, които можете да отправите на нашия e-mail: el_vestnik@abv.bg. Екипът на вестника ви желае едно страхотно, изпълнено с приключения, вълнения, любов и щастие, незабравимо лято!!! И не избирайте, а съчетавайте полезното с приятното! :))

Весела Маринишева 9л



Екипът на "В@з Буки Веди" най-сетне се запозна със своя кръстник – журналистката Анна Цолова. Тя гостува в родния град по повод финалния концерт на "Фортисимо в клас", на който беше водеща - стр.5



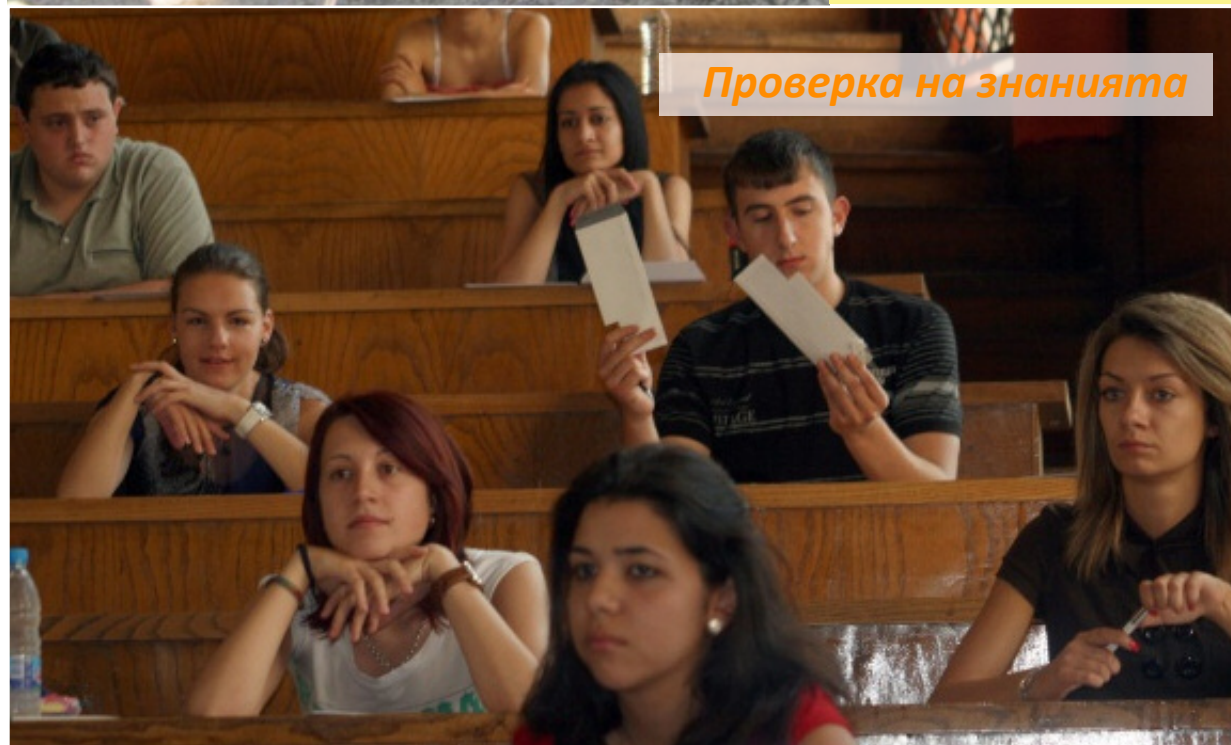
Ф О Т О Р Е П О Р Т А Ж



Тържествено
изпращане



Традиционен коктейл



Проверка на знанията



Бал и емоции



Абитуриентски бал



Футбол: Абитуриенти - Учители



Документ за зрелост

ФОТОРЕПОРТАЖ

- НОСТАЛГИЧНО - Завършване&Бал

Да кажем, че бяхме най-единният колектив, не бяхме. За тези четири години имаме много разногласия и сплетни, които да ни разделят - една била дебела, друга - твърде слаба, трета ходела с някакъв богаташ, а пък друга била надута... Затова бях много приятно изненадана да видя как се сплотихме, когато надвисна общият ужас от матури и кандидат-

само за бални рокли и костюми, с което доказахме, че г-н Иван Иванов е бил прав, когато ни каза в началото на годината, че „след Гергьовден ще си говорите само за роклички, чантички, прически и чорапогашници, така че каквото сте научили по история дотогава, това ще е“. Пророчески думи от устата на един мъдър човек!

Самите матури не бяха толкова трудни, но притесненията покрай тях - много. Някои бяха ходили на уроци цяла година и матурите бяха решаващи за кандидатстването, така че нервите бяха опънати до крайна степен.

Все пак намерихме време и да се посмеем, когато забелязахме невиджано за учениците от „Вазов“ явление – буквално пред вратата на училището, в което бяхме разпределени, можеше да се пуши!

Самият бал мина прекрасно! Имаше музика, забавление и тук там по някой годеж, за да е още

по-весело. Трябва да споменем и факта, че всички абитуриенти бяха прекрасно облечени и не направиха модните грешки, за които ги предупредихме в предишния брой. Радваме се, че сме били полезни! Вечерта беше незабравима и заедно с изпращането и връчването на дипломите ще остане светъл спомен в сърцата ни.

Сигурно е, че се питате какво ще стане, след като завършите. Отговорът не е еднозначен – за някои кандидатстването е в пълна сила и ще могат да се наспят спокойно чак когато попълнят формуляра за записване в университета, други ги очаква семейният живот и търсят усилено работа. Не е лесно, но ние сме добре подготвени.

На тези, които нямат търпение да завършат, мога само да кажа: „Не бързайте да пораснете, а изживейте ученическите си години пълноценно. И запомнете, че дори най-нелюбимите ви хора от класа ще ви липсват някой ден, колкото и да не ви се вярва“.

Кристияна Янкова 126



студентски изпити. Ако някой ви е казал, че последната година е лесна, не го слушайте. Някои от нас оцеляваха след дълги нощи учене, употребявайки кофеин, способен да убие и слон. А и кафе машината на първия етаж ни беше истински приятел!

В междучасията се говореше



Скъпи учители, мили приятели!

Днес е последният ден, в който прекрачваме прага на училището като ученици! Мечтаехме за този ден! Искахме той да дойде по-скоро! Да сме самостоятелни, да сме пораснали!

Колко пъти тръпнехме пред дъската, треперехме пред контролни и класни работи! Споделяхме радости и тревоги! Спорехме, карахме се, обиждахме се!

А днес сме горди, развълнувани и малко тъжни.

Горди сме, скъпи учители, че бяхме част от това училище. С огромна признателност се обръщам към Вас в този тържествен час. С много търпение, такт, упоритост и всеотдайност Вие

ден след ден ни разкривахте тайните на необятния свят на науката. Бяхте строги, изисквахте от нас да сме подготвени, но осъзнаваме, че така Вие изграждахте у нас чувство на отговорност. Вие давахте пример, възпитавахте, калявахте характера ни за великото изпитание, наречено Живот.

Дойдохме при Вас, мили учители, като деца, Вие създадохте от нас Личности, готови да поемат по големия път на Живота. Научихте ни на най-ценното - да следваме мечтите си, да се борим за тях, да сме честни, упорити и всеотдайни... Защото имаме ли Мечти и Цел, ще намерим Пътя. Благодарим Ви от сърце за безсънните нощи, в които проверявахте нашите пис-

мени работи, контролни и тестове... За нощите, когато не можехте да заспите, защото в класа е избухнал скандал, а Вие мислехте за нас като за свои деца...

Днес съзнаваме, че сме получили най-големия дар - Вашето внимание, загриженост и обич.

И Ви благодарим!

Развълнувани сме, защото ни предстои най-голямото приключение - Животът! Предизвикателствата! Борбата да сбъднем мечтите си!

По погледите ни личи, че сме готови да посрещнем изпитанията на живота, но и да запазим доброта, сърдечността и чистотата на младежките си пориви и мечти!

Тъжни сме, защото се разделяме! С дните в училище свършва и нашето безгрижно детство! Предстоят ни много зрелостни изпити, кандидатстудентски външения и за много от нас - студентски години.

И някъде дълбоко в сърцето като безценен дар ще скътаме милите спомени от родното училище!

Дълбок поклон пред вас, скъпи учители!

Сбогом, мило наше училище!

Слово - топли думи на благодарност от абитуриенти към учители в деня на изпращането им от училище

Малките абитуриенти от четвърти клас

Получихме първата диплома



и се повеселихме

ПОРАСНАХМЕ С ЕДНА ГОДИНА

Краегодишни емоции в първи клас

Колко бързо мина учебната година за малчуганите от 1б! Кога се учеха да пишат чертички и лулички, кога плахо прописяха азбуката, смятаха... А ето, че вече свободно четат, пресмятат, творят, даже и конкурси печелиха. Още по-забавно и интересно беше в часовете по предприемачество. Родителите видяха смисъла на това обучение и вече с радост се включват в преподаването.

И дойде денят, чакан с много трепет – последният учебен. След урока, в който и деца, и родители показаха какво са научили през годината, учениците получиха удостоверенията си за успешно

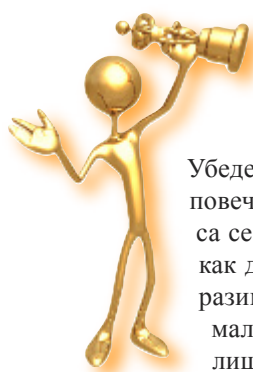
завършен първи клас и с гордост поставиха на главите си колежанските шапки, изработени с много любов за тях от Албена Спасова, майката на Димана. И това не беше всичко. След тържествените мигове се проведе вълнуващо спортно състезание „Мама или татко и аз“ между 1а и 1б клас. Всички участваха пълноценно и с желание да победят. Накрая се проведе и турнир по футбол между татковците на деца от двата класа. Всички си тръгнаха с много настроение и малко тъга от раздялата. Но тя е кратка – идва втори клас.

А какво предстои? Ще разберете през следващата учебна година.

В@з Буки Веди



РЕПОРТЕР



Годишни награди 2012-идеи, организация и малка доза суматоха

Убедена съм, че повечето от вас са се замисляли как да разнообразим поне малко училищното ежедневиe. Да направим празници, както в другите училища - училищна дискотека, повече интересни събития за учениците. Е, екипът на нашия вестник се зае с нелепата задача да организира „Годишни награди на СОУ”Иван Вазов”.

Идеята за номинациите се роди в 9л клас. Причината беше моят съученик Николай, който безспорно е сред тези, които заслужават приза „енциклопедична личност”. Така с цел да създадем забавление и разнообразие за учениците и може би една нова традиция в училище, а именно за годишни номинации, последвани от тържествено награждаване, ние започнахме. Пълни с идеи и ентузиазъм, екипът на „В@з Буки Веди” се събрахме всеки ден след края на часовете в продължение на два месеца. Осъзнахме колко е трудно да организираш едно толкова ма-

сово събитие, как дори след много планиране е възможно нещата коренно да се променят. Научихме се да мислим в перспектива, да планираме внимателно, да сме точни и дисциплинирани, когато екипът разчита на нас за дадено нещо.

След всички тези часове работа и планиране, с общите усилия на редакционния екип, 9л клас, г-н

участваха в трескавата подготовка на събитието, се представиха блестящо пред очите на всички нас. Раздавайки наградите, те зарадваха много ученици, може би разочароваха някои, но безспорно заинтригуваха и забавляваха аудиторията. Тържественото награждаване премина отлично, разбира се, имаше дребни разминавания с

плана ни, но протече интересно и вълнуващо. Ние все пак бяхме начинаещи в организирането на събития и вървахме по един „неутъпкан път”, НО успяхме! Надяваме се традицията да продължи и следващите години, усъвършенствайки се, и да даде възможност на още ученици да получат заслужените

призове, а и на други да натрупат опит и дисциплина в организирането на обществени мероприятия!

Весела Маринишева 9л

Победители:

Ученик на годината - **Наталия Конова 11з**
 Енциклопедична личност - **Ирина Трифонова 11з**
 Най-добър в изкуството - **Воил Кръстев 9и**
 Музикална личност - **Симона Николаева 9л**
 Спортна личност - **Александър Трифонов 10з**
 Най-забавен ученик - **Никол Къчева 11з**
 Артистична личност - **Моника Мончева 11з**
 Най-чест посетител при господин Митев - **Валентин Динков 11з**
 Кокетна личност - **Цветомила Данова 11з**
 Дон Жуан - **Боян Николов 11м**
 Двойка на годината - **Кристиан Ленков и Димитър Димитров 10а**



Живот без тютюнев дим

Четири деца от 4в клас решиха да направят проект за тютюнопушенето и за това, до колко заболявания водят цигарите. С помощта на тяхната учителка госпожа Ненчева темата проучиха учениците Сияна Максимова, Христо Минчев, Славена Късовска и Никол Стоянова и направиха различни рисунки и съчинения, които обединиха в един голям проект. На 6 април те го представиха на учениците от 3д и 3а клас в столовата на училището. С помощта на малки макети на бял дроб всички нагледно видяхме какви поражения оказва тютюнопушенето върху човека. Вдъхновени от това, ние - Синтия Чалъкова и Росен Димитров, се срещнахме с децата и поговорихме с тях по темата.

Синтия Чалъкова 3д

Бизнес идея за ресторант

Какво е необходимо, за да бъде един новосъздаден ресторант предпочитан от клиентите и печеливш за предприемача, който го открива ?

Направихме бизнес идея за ресторант. Къде да бъде разположен, какъв да бъде, какви работници да бъдат наети и какви са задълженията им, какви ще са разходите за ресторанта - това са само част от въпросите, на които трябва да отговори един предприемач.

Например подходящото място за ресторанта е в многофункционалната зона, в центъра на града, защото там се събират най-много хора, а и когото са на разходка, могат да седнат и да хапнат. В

същото време, ресторант може да се направи и до жилищната зона - така хората могат да отидат на ресторант, когато се приберат вкъщи. Освен преценка на мястото, младите предприемачи трябва да изберат и подходящо, атрактивно име, да направят и сметка на разходите за ден, да съобразят какъв ще е съставът на персонала и заплащането му. Останалата част от плана ще запазим в тайна!

Стелиян и Валентин Михайлови 3д

Новото поколение журналисти

След като миналата година Синтия, Ясмин и Захари от 3д клас дадоха обширно интервю на живо от студиото на радио Плевен, тази година целият клас се срещна с редактора на училищния вестник госпожа Радинка Иванова. Тя беше техен консултант в часовете по предприемачество по темата „Как се прави вестник”. Научиха много - какво работи журналистът и кой журналист е репортер, как се прави журналистическо разследване и как се отразява събитие. Кой са важните въпроси, на които търси отговор всеки журналист, когато пише своята статия. Разгледаха отделните страници на училищния вестник и заглавията,



има своя любима тема, която иска да сподели във вестника. Заеха се да пишат своите първи журналистически статии. Госпожа Вълва помагаше и се грижеше за печатната подготовка и снимките към материалите. Когато всичко беше готово, се оформиха четири екипа и всеки работеше по отделните страници на своя вестник -



подзаглавията и неговите рубрики. Учениците задаваха много въпроси, защото се оказа, че не е лесно да напишеш и издадеш вестник, който да бъде интересен и да се четете от много хора. Имат макет на своя вестник, но как да го запълнят?

Оказа се, че всеки ученик от класа

училищни новини, бизнес, спорт и забавна страница. Все още работят по заглавието, но са много доволни от първите си журналистически опити. Предлагаме ви най-добрите статии на малките журналисти.

В@з Буки Веди

Чиста природа

Задахох въпроси на трима души, за да разбера тяхното мнение относно чистотата на природата.

Пенка Илиева – счетоводител: „Старая се да пазя природата, като изхвърлям боклуците си разделно. Мисля, че хората, които умишлено замърсяват природата, са повече от тези, които я пазят. Аз живея в село, което е малко замърсено.”

Анета Тинкова – военнослужещ: „Все още много малко хора се грижат за чистотата на средата, в която живеят. Видяла съм много мръсни места в България, които само ако се обединим, можем да изчистим. От

нас зависи да живеем в чиста и красива държава.”

Мирослав Илиев – инженер: „Хората правят все повече и повече боклуци. Сметищата са пълни. Трябва да се изградят нови, модерни, със системи за разделяне на отпадъците, за да могат да се рециклират. Хубава инициатива е разделното събиране на отпадъците от всяко домакинство, но все още няма места за тяхната преработка. Време е вече да се направят!”

Споделям тяхното мнение и смятам, че от нас зависи да живеем в една чиста страна. Да го направим!

Никол Илиева 3д

РЕПОРТЕР

„Фортисимо в клас“ приключи

Масщабната инициатива на фондация „Америка за България“ и Плевенската филхармония, наречена „Фортисимо в клас“, за-



върши с голям концерт. Специални гости бяха диригентът Славей Тинчев и цигуларят Чавдар Вълков, които заедно с филхармонията изпълниха популярни произведения на известни композитори като Вивалди, Моцарт, Щраус. А публика бяха четвъртокласниците от нашето училище, което участваше в проекта.

Водеца беше журналистката от БТВ Анна Цолова, с която сме ви срещали на страниците на нашия училищен вестник. А този път иммахме възможността да се запознаем и снимаме с нея. За четвъртокласниците от „Вазов“, които през учебната година се срещаша в класните стаи с професионални класически музиканти от филхармонията и опознаваха тайните на инструментите, програмата беше много интересна. Те дирижираха на сцената и в залата и се забавляваха. Имаше и много вицове и загадки за тях. Оказа се, че са не само добри слушатели на класическа музика, но и много са научили.

Моника Маринова 9л

В света на приказките

По повод международния ден на книгата, който е на 2 април, четвъртокласниците на СОУ „Иван Вазов“ се включиха в маратон на четенето, проведен в зала „Европа“. Севдана Цолеевска, представител на Регионалната библиотека „Христо Смирненски“, поговори с децата за чудния свят на приказките и по-специално за творчеството на Ангел Каралийчев. Четвъртокласниците нарисоваха приказни илюстрации, които сега красят библиотеката. Проведе се



и щафетно четене, в което децата доказаха отличните си умения. Това стана възможно благодарение на класните ръководители - Стефанова, Ненчева, Недкова и Борисова.

Весела Маринишева 9л

Най-добрите в чуждите езици

Наградихме най-добрите ученици от 3 до 10 клас, класирали се на училищния кръг на международното състезание по английски език



„Лингвистично кенгуру“. Директорът на училището Димитър Митев лично поздрави отличилите се ученици, като им връчи предметни награди, грамоти и благодарствени писма до родителите. Наградените са гордост за нашето училище.

Весела Маринишева 9л

Набързо

По повод проекта „Фортисимо в клас“ на фондация „Америка за България“ на 28 март известният цигулар Хари Ешкенази посети нашето училище. Музикантът се срещна с четвъртокласниците, участващи в проекта, също така отговори и на няколко въпроса за нашия вестник относно бъдещите проекти на фондацията и за музиката.

- Как се представи нашето училище на фона на другите, взели участие в проекта?

- Трудно е да се сравни, но бих могъл да кажа, че училището ви е едно от най-добре организирани.

- Какви са идеите Ви за бъдещи проекти?

- С фондация „Америка за България“ ще направим цикъл от семейни концерти в София с участието на известни актьори, като всеки от тях ще представя различен инструмент. Идеята е с „Фортисимо в клас“ да въведем децата в света на класическата музика чрез училище, а със семейните концерти - да въведем цялото семейство.

- Как ще коментирате влиянието на музиката, която слушаме, върху живота ни?

- Това, каква музика звучи покрай нас, влияе на всички ни. Безспорно стилът музика, който доминира в дадена държава, има влияние върху икономическото ѝ развитие.

Весела Маринишева 9л

Това ни обещаха осмекласниците, когато ни поканиха на 26 април на подготовения от тях рецитал, посветен на годишнината от

рождението на Елисавета Багряна. И го изпълниха. Почти час момичетата и момчетата разказаха важни моменти от живота на поетесата и ги свързваха с емблематични нейни стихотворения. Рецитираха на подходящ музикален фон и ни пренесоха за кратко в един поетичен и различен свят. Личеше си, че дълго са се готвили и се отнесоха много отговорно към задачите си. Насладихме се и на презентацията, подготвена от Лилия Маринова, 8^а клас. Участваха осмекласниците Симона Клашнева, Антонио

Василев, Глория Писина, Иван-Александър, Симона Петрова, Пламена Петкова, Цветозара Ста-



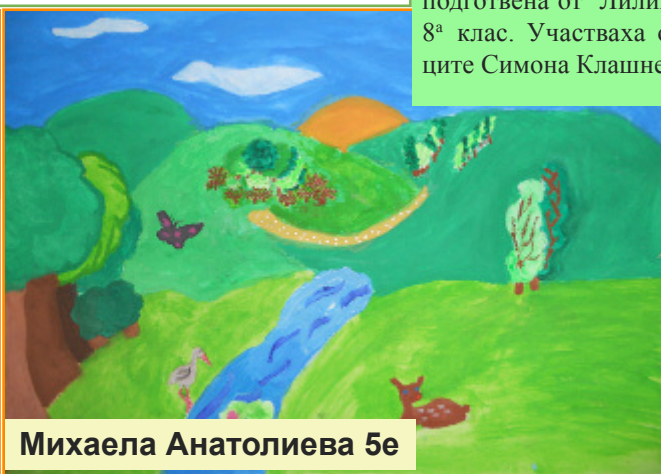
нева, Цветослава Стефанова, Лилия Маринова, Виктория Брансова, Стефан Маринов и Гергана Антонова. За техническото осигуряване се грижиха Милица Николова, Даниела Стойчева, Денис Селимов и Виктор Найденов. Справихте се чудесно! Браво! ☺ Очакваме следващата Ви изява!

Ралица Георгиева 9л

Нови успехи

За пореден път ученици на СОУ „Иван Вазов“ представиха отлично себе си и училището ни. С участие в международния конкурс за детска рисунка „Тъпан бие, хоро се вие“, организиран от Община Монтана, талантиливите деца с ръководител Росица Симова получиха диплом за изключително успешното си участие. А това са петокласниците Виолета Цонева, Кристина Ламбиева, Калина Иванова, шестокласниците - Вероника Георгиева, Васил Василев, Живко Георгиев, Яна Георгиева, Виолина Пацова и малкият творец от първи клас - Джими Стефанов. Успех и занапред, млади творци!

В@з Буки Веди



Михаела Анатолиева 5е



Иво Йончев 5д

Естела Енчева 7б



Учебната година завърши с традиционна изложба от творби на ученици от 5 до 9 клас - рисунки, скулптурни фигури, кукли. Тя украси фойето в училище в средата на месец юни със създаденото в часовете по изобразително изкуство

Редакционен екип

Весела Маринишева - водач на броя, Моника Маринова, Александра Стоянова, Кремена Мишел, Михаела Коларска, Ралица Георгиева, Памела Дилова, Велислава Кучева, Вилия Георгиева, Преслава Стоянова, Кристиана Янкова, Лиана Христова
Предпечат - Йончо Йончев
Консултант - Радинка Иванова
Средно общообразователно училище „Иван Вазов“ гр. Плевен ул. „Иван Вазов“ №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

П Р И С Т Р А С Т И Я

Бивши ученици споделят

Нашата среща със
съдията Чавдар Попов

На 3 април 9л клас имаме специален гост. Той беше бивш ученик на СОУ "Иван Вазов", настоящ съдия в Районния съд. Неговото име е Чавдар Попов. Поговорихме с него за професията му, за вестника, който беше поводът за срещата, за съдебния процес, който разиграхме в клас седмици преди това, и за други любими неща. След като отговори на въпросите на един клас бъдещи юристи и журналисти, г-н Попов с готовност се отзова и на въпросите на вестника.

- Как продължи образованието Ви и с какво се занимавате в момента?

- Образованието ми продължи в СУ "Климент Охридски" от 1994 до 2000 година. От 10 години съм съдия в Плевенския районен съд.

- Това, че завършихте именно в нашето училище, даде ли Ви преимущества в университета, в намирането на работа и в професията?

- Склонен съм да мисля, че е така, но е трудно да се каже. Спомням си, че в училище се даваше възможност на тези, които са наясно със себе си, с това с какво ще кандидатстват, да засилят изучаването на нужните предмети. Така беше и с мен и училището ми беше от полза.

- Как изглежда училището ни от гледна точка на ученика, абитуриента, студента и работещия човек?

- От гледна точка на ученика - едни от най-щастливите ми мигове и преживявания са свързани с тези години. Многократно в спомените си с умиление съм се връщал към онова време. Гледната точка на абитури-

ента е от един много кратък период, изпълнен с еуфория около бала. Още тогава бях наясно, че доста ще ми липсва училището, това спокойствие, тази среда. В този период вече навлизаш в един друг свят, където я няма тази грижа, която е съществувала досега от страна родителите и училището. Грижа, която често самите ученици не осъзнават, а в студентските години най-често отиват в друг град, където са сами, а университетът няма за цел да си обгрижва студентите. Затова като студент често изпитвах носталгия по ученическите години. Като работещ човек - също.

- Как се променя визията на образованието след години?

- Не знам как е при сегашните ученици, но на мен не ми е било скучно в училищните години. Винаги съм имал разностранни интереси, имал съм какво да правя, няма как да се говори за скука. Сега оценявам образованието много по-сериозно. То е най-важното нещо и от него зависи как ще се развие по-нататък и самият живот на човека. То формира и неговото светосъзнание, ценности, морални устои.

- Какво означава добър учител за ученика и какво за възрастния?

- Добър учител за ученика в повечето случаи означава да не е много строг - и като отношение, и като оценяване. Учителите винаги са единствено и само в помощ и полза на децата или поне така би трябвало да бъде. Учениците трябва да уважават всеки един от учителите си и да му дадат възможност да им предаде всичко, което знае. Това ще е в полза

за самите тях.

- Какви трябва и какви не трябва да бъдат учителят и ученикът, за да се осъществи диалог помежду им?

- Учениците трябва да бъдат търпеливи, внимателни и възпитани, да не пречат на учителя по време на учебния процес. Често пъти съм се ужасявал какви неща се случват в училищата в цялата страна, в последните години, и от бруталното отношение към учителите. Аз съм завършил в едно по-друго време и нещата бяха съвсем различни. Нямахме тази фриволност, която сега има в повечето училища.

- Какво мислите за средното и висшето образование днес и има ли в България шанс за реализация?

- Ще ми се да вярвам, че нивото на средното и висшето образование е добро. Аз не работя в сферата на образованието и не искам да давам крайни оценки, но ако учениците и студентите са по-неграмотни в сравнение с тези от преди 20 години, нещата отиват на зле. Мисля, че в България могат да се реализират, макар и трудно, способните, учителите хора. За съжаление в последните години не се ценят достатъчно тези хора и това е лошо за страната. Не се цени този, който знае повече, а напрог - този, който е по-послушен, този с по-дебелите връзки. Съвсем неподходящи критерии се използват при преценката кой е по-подходящ за работа.

- Разкажете приятен и неприятен спомен от ученическите си години.

- За мен приятните спомени от училище по-скоро се сливат като едно усещане за спокойствие, за уравновесеност, уют и топлина. Един от най-силните и приятни спомени е как се прибирах от училище по улица "Иван Вазов" една вечер.

Преди повече от 20 години тя беше затворена за движение на коли. Нямахме никого по улицата и валеше сняг, лампите осветяваха цялата тази снежна красота. Усещането беше невероятно. Друг спомен са нощите преди 15 септември. Винаги съм изпитвал тръпка и вълнение, които не са ми давали спокойствието на съня.

- Ако трябва с три думи да характеризирате училището кои ще са те?

- Ред, уют и щастие.

- Какви са минусите и плюсовете на професията Ви и какво бихте посъветвали учениците, насочили се към тази сфера?

- От девети клас знаех с какво искам да се занимавам и го чувствам като свое призвание. Не съм съпоставял плюсове и минуси - кое ще ми е трудно, кое лесно. Като минуси мога да посоча неприятната част, с която ми се налага да се сблъсквам - престъпленията и нещастията, в което живеят хората. Тежката социална и икономическа обстановка в страната, която се явява основна причина за извършването на повечето престъпления. Престъпността не може да бъде спирана само с наказания и затвор. Главната насока би следвало да бъде към създаване на повече възможности за хората да си изкарват прехраната и тогава би имало спад в престъпността. Така просто пълним затворите и не решаваме нищо.

- Какво послание ще отправите към настоящите ученици на училището?

- Да се радват, че имат възможността да учат в най-доброто училище. Нека учениците бъдат достатъчно отговорни към задълженията си и да уважават учителите и родителите си. И успех на вашия вестник!

Весела Маринишева 9л

Името ли прави
човека или
човекът - името

В продължение на няколко броя търсим етимологията на по-интересните имена в нашето училище. Предлагаме ви поредната порция.

Мадлен Хари Бързева 7б

Прапрапрадядото ѝ е бил кръстен Бързю едва след петия му рожден ден. Родителите му го нарекли



така заради това, че бил най-умният и най-бързият в селото. Именно тази негова дарба му помогнала доста докато се сражавал в Балканската война. Но един ден той излязъл на бойното поле твърде разстроен и точно в този момент го проболели с меч.

Диана Лешева 7д

Фамилията ѝ е руска и по времето на Октомврийската революция се преселва в българска Македония. Засега знае само това за името си.



Ралица Георгиева 9л

Ш Е С Т +

Браво Браво Браво



Сребърен медал завоюва Красимир Великов от 5а на Националния пролетен турнир по информатика в Пловдив, проведен от 8 до 10 юни. Момчето мери сили с възпитаници на елитни училища в България и доказа знанията си. Браво! Желаем ти още много успехи и напред!

С лист и боя

Деветгодишната Десислава Почева от 3г клас спечели Специална награда и медал от 15-ия национален конкурс за весела рисунка „Малките нашенци“ в Казанлък. Десислава става носител на специалния приз на ОДК „Св. Иван Рилски“ за рисунката си „Приказен портрет“, изпълнена в смесена живописна техника. Журито е отличило плевенската малка художничка за оригиналната идея, свежето настроение и богатия колорит. Церемонията по награждаването на отличените участници и откриването на изложбата се е състояла на 27 март в залите на Военния клуб в Казанлък. Там на Десислава тържествено е било връчено високото отличие. От началото на тази година Десислава за



втори път става носител на престижни награди. В момента под ръководството на своя артпедагог Майя Ананиева в артшкола „Колорит“ тя създава своите нови творби, които ще заминат за участия в международни конкурси в различни страни.

В@з Буки Веди

В този брой ШЕСТ+ пишем на Николай Михайлов от 9л за старанието, което полага през цялата учебна година, за отличния му успех, за жаждата за нови и нови знания, които той не спира да демонстрира както в училище, така и извън него. Поставяме на Николай отличната оценка също така и заради запаса от енциклопедични знания, които той показа с участията си в 3 олимпиади – география, история и литература, като и на трите се класира за следващ кръг и се представи отлично и на областните нива.

Самият Николай отдава успехите си на уменията си да мисли логично, да се концентрира и да внимава. Той се занимава също така с beatbox, в което става все по-добър и по-добър, измисля свои сценарии и ги разиграва, имитирайки звуците в тях. Но впечатляващи в него са не толкова изумителните му знания и умения, а готовността, с която той ги демонстрира, било то за да ни забавлява и развлича с beatbox представления или за да ни помогне, когато нещо не разбираме, или искаме да научим повече. Неведнъж ни е обяснявал задачите по математика преди

Енциклопедичният



контролно, неведнъж е излизал на дъската, за да реши сложна задача по физика, когато другите не могат... Прекарвал е часове, обяснявайки на желаещите да знаят повече теми като например какво е материя, анти-материя, черна дупка, най-големите конспирации в света и т.н. Пишем на Николай ШЕСТ+ за готовността му винаги да помогне, което прави знанията му и всички умения полезни и пълноценни,

също така и за самия него и за старанието му да се самоусъвършенства. А самия той казва: „Бъдете оптимисти, защото все пак оценките не са всичко и аз определено не се боря само за тях, а за успеха. Не се притеснявайте от изпитвания, защото те отминават, важно е какво остава във вас!“. Желаем успех на Николай, успех най-вече с книгата, която пише (на английски език) и очакваме след още някоя година да я видим по световните книжарници!

Весела Маринишева 9л

ТВОРЧЕСКИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ

Себевглеждане

Здравей... аз съм. Ти! Дойдох да ти разкажа за себе си и за моите други страни. Не искаш да четеш за мен? Добре, недей! Тогава ще ти разкажа за теб, седни удобно и чети следващите редове, които аз ще ти напиша. Ти знаеш ли кой си? Питал ли си се какъв си? За да си отговориш на въпроса, трябва да знаеш коя съм аз. Аз съм ти, но защо съм тук? Ами например, за да разкажа как протича твоят живот. С какви темпове се развиваш и накъде отиваш. Не разбираш какво ти говоря? Ами чети по-внимателно.

Пак ще се повтори - аз съм тук, за да разкажа за себе си, но за да разбереш за моите страни, първо аз трябва да разкажа за теб и за твоя живот накратко.

Както обикновено, ще започна с твоето раждане, детство и първите ученически години. Ти си бил сладко бебе и много са ти се радвали. В захлас били след първата ти думичка и първата крачка. Станал си малко по-голям и първите ти ученически години са ти били много скучни. Така е с всеки хомосапиенс. По-важното е как протича животът ти от този момент нататък. За всеки човек той е или мразен, или обичан, но всички обичат да го наричат с една дума - пубертет. Някои могат да кажат, че този период е бил велик, жесток, пълен с приятни изненади, с купони, но винаги и с малко любов. Други биха казали, че пубертетът им е бил скучен - пълен с учебници, тетрадки и уроци, но... пак е имало малко любов. Трети смятат, че е било време само на тъжни спомени за раздели с любими хора. А за четвърти може би е бил само любов! Никой не знае. Както не се знае например къде ще попадне и това чудо на науката, наречено кратък разказ. Да не се отклоняваме от темата. Между другото, забеляза ли



нещо общо в гореспоменатите неща? Помисли! Едно може да се каже за пубертета - прилив на емоции. Били щастливи, били тъжни, било скучно... И всеки човек прави, каквото той пожелае, не както повелява съдбата. За да бъде щастлив... всеки по своя преценка.

Много често съм се питала защо, когато някой каже на някого, че го харесва, връзката им (която вече е реалност), след 2 дни вече е на ръба на раздялата? Защо въобще са се харесвали, като са знаели, че няма да стане между тях? А дали са знаели, или просто са се спуснали по течението на великата съдба? Дали са се излъгали? А дали са мислели, когато са казвали това нещо? На толкова въпроси май не мога да отговоря. А ти дали си ги задаваш в този момент? Все пак нали не си забравил, че аз съм ти и ти си аз и знаем кой какво ще се попита в този момент. А знаеше ли, че аз съм огледало на твоя образ и че можеш да си промениш образа и съответно мен да ме промениш? А ти разбра ли, че аз съм твоята съдба и току-що те попитах: „Ще вземеш ли някакви мерки да направиш живота си по-щастлив?“. Не ме чакай, мен ме няма. Сега си ти наред!

Мария Илиева 9а

Не чакай принца на бял кон, защото накрая идва само конят

И Рапунцел, затворена в кулата на самотата, чакаше ли, чакаше своя принц, но той така и не дойде. Беше твърде зает с това, да си изправя косата и да си прави маска на лицето за гладка и хидратирана кожа. Накрая на Рапунцел ѝ омръзна да чака и се спаси сама...

Край на една съвременна приказка, представящ абсурдното положение на обществото ни. Момчетата – от рано започващи да се поддържат, да се суетят и да са загрижени за външния си вид, колкото момичетата (ако не и повече). Момичетата – загубили принцеси, придобили завидни мъжки характеристики, еманципирани и независими. Кой от двамата би следвало да се нарича „нежната половинка“? Женствените момчета и мъжествените момичета стават все по-голяма и по-голяма част от обществото ни. А след няколко десетилетия вероятно половете съвсем ще се слеят. Какво ще е бъдещето ни? Хората вероятно ще се различават само по анатомията си, но нравите, интересите и идеологията им ще са сходни. Като малки всички сме слушали приказките за принцеси, спасявани от смели, знатни принцове, за истинската, единствената, голямата любов. А къде ли изчезнаха принцове днес? Може би се разочароваха от принцесите, умеещи

да се спасяват сами. Или просто им хареса да са като тях и да чакат да бъдат спасени от момичето на живота си. А може би истината е някъде по средата... Но факт е: принцове днес са застарел вид. А принцесите? Днешните момичета се срамуват и страхуват да плачат, за да не изглеждат слаби и чувствителни, навлизат все повече в типичните мъжки сфери - професии, хобита, спортове. Уморени от чакане на някого, който да ги подкрепя, да ги защитава и да им помага, те започват да се справят сами. Дамите градят кариери, характери, стават силни и преуспели, редом с мъжете. Обаче вече не толкова дами...



Дори според библиейското сътворение мъжът е създаден преди жената, а тя, създадена от негова част. „Тя ще се нарича жена, защото е взета от мъжа си. Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си; и ще бъдат двамата една плът.“ Всеки трябва да знае своето място, нека жените бъдат силни, но не и непосредствено да се

Да се обичаме!

Любовта е най-красивото и истинско чувство на земята, различно и непредсказуемо! Има два типа любов – едната е краткотрайно и мимолетно чувство, което наранява сърцето; другата е красивата любов – онази, която те кара да се чувстваш щастлив и обичан, осмисля живота ти. Такава една любов ти дава сили да се изправиш на крака и да продължиш напред, да забравяш за болката и страданието, да имаш сили да гледаш на нещата със светъл и весел поглед. Тя ти дава надежда и те кара да се чувстваш специален.

Любовта не трябва да се крие, трябва да се показва и с думи, и с дела.

Любовта променя хората към добро, тя движи целия свят и ни помага да се чувстваме пълноценни. Любовта е навсякъде около нас – само трябва да я открием и да я усетим, да разберем, че животът без нея е невъзможен.

Аз вярвам в любовта и знам, че ако я има, светът ще бъде по-светъл и красив!

Люблена Иванова 7б

стремят да успяват сами и еманципирани. Все пак сме създадени, малко или много зависими от мъжете. Нека дамите не забравят да бъдат нежният пол и не забравят какво означава да са такива. Колкото до вас, момчета, качвайте се по-бързо на белия кон, за да не се уморят вашите принцеси от чакане!

Весела Маринишева 9л

ЗАБАВНО :)



Любовният 9л клас пие от любовната чешма в Трявна



Входът към пещерата Бачо Киро



Някъде в столицата...

Обещано и изпълнено!

Сигурно си спомняте, че в предишните броеве имахте възможност да участвате в познавателна игра. Тя изискваше да разпознаете избран от нас туристически обект. Илейн Иванова от 3г бе победителка във



втората игра. Тя пътува безплатно до Соколския манастир – Етъра - Габрово. Спазено бе обещанието и всички нейни съученици да ползват процент намаление от таксата за екскурзията. Всичко това стана възможно благодарение на любезното съдействие на ТА "Сънрайз травъл".

В@з Буки Веди

Вицове

Едно зомби тръгнало да плаши хората в парка. Седнало на една пейка до пияница и му искало запалка. Пияницата, без да го поглежда, му дал запалка. Зомбито пак му поискало запалка. Пияницата се обърнал към него и му казал:

- Стига си пушил! Виж се на какво си заприличал!

Във влак пътували поп, съдия и обикновен човечец. Станало дума кой от тримата е най-важен. Попът казал:

- Който ме срещне, ми казва ваше преосвещенство.

Съдията казал:

- Мен пък, като ме срещне някой, ми вика ваше превъзходителство. Дошло ред и на третия спътник, който казал:

- Не се карайте, няма по-важен от мен. Аз, като вляза някъде, ме посрещат с "Господи, пак ли си ти!".

Учителят по биология пита Иванчо:

- Иванчо, какво е зебра?

Той отговорил:

- Кон с моряшка блуза.

Дамян Атанасов 3д

Имаш въпроси?
Свържи се с нас на тел. [blank]
Подробна информация за играта на
Содексо ще намериш и на [blank]

Предполагам, че и вие имате въпроси ...

СПОРТ

Обрахме наградите в
Ученическите игри

На 25 април от 11 часа във волейболната зала “Спартак” бяха наградени отборите, заели първите три места по спортове в Общинския етап на Ученическите игри 2012 година. Сред всичките 29 училища нашето взе най-много награди - 9 Купи и грамоти. Отборите на момичетата 5-7 клас се класираха на първо място на хандбал и атлетика, а момчетата - на футбол. 8-10 клас девойки хандбал и тенис на маса също са на

първо място, бадминтон – на второ, юноши волейбол - на второ място; баскетбол, футбол, тенис на маса и лека атлетика – отново на най-високото, първо място. Девойките 11-12 клас на баскетбол са на второ място, а юношите ни футболисти – на първо място.

Честито на всички наградени и почитатели на спорта в нашето училище!

Велислава Кучева 9л

Гергана Минчева:

Спортът ме учи да си поставям ясни цели и върхове, към които да се стремя

Познавате Гергана, нали - тя е ученичка от 11 клас. Последната новина около нея е, че стана шампионка на висок скок при девойки старша възраст и жени с резултат 1.60 метра. Държавното първенство се проведе през юни в Сливен. За да научим повече, се срещнах с нея и я поразпитах.

- Поразкажи ни малко за леката атлетика – как и защо започна?
- Тя е царицата на спортовете. Съчетава много дисциплини, в които човек се проявява като личност, показва воля и умения, воден от жаждата за победа. По-сериозно започнах да се занимавам в 7 клас. Човекът, който ме запали по леката атлетика, е г-н Вълков, учител по физкултура в нашето

то място. Втория ден беше високият скок, на който станах шампионка със 160 см. Очаквах повече от себе си, но все пак съм щастлива. Постигнах го в следващото. Чувството да си първи и да се качиш на стълбичката е неописуемо.

- Как успяваш да съчетаваш спорта със задълженията си?

- Не е лесно, защото освен със спорт се занимавам и с много други неща – рисуване, английски, математика. Но успявам да организирам времето си и да отделя внимание на всяко едно от тях, а и на приятелите.

- Какви награди си получавала досега, коя цениш най-много?

- Имам и други отличия, но само



училище. Точно той ме запозна със сегашния ми треньор Никола Николов.

- Твоята дисциплина е висок скок, как избра да се занимаваш точно с него?

- Високият скок е една много красива и същевременно трудна дисциплина, която доставя удоволствие и лично удовлетворение - точно затова я избрах.

- Станала си първа и на състезанието в Добрич през февруари, разкажи ни повече за надпреварата, как се чувстваш като победител?

- Състезанието се състоя в два дни. Първия ден участвах на дълъг скок - там се класирах на 4-

един златен медал. Цена всяко едно от тях, защото знам колко труд и усилия съм положила, за да ги заслужа.

- Какво ти дава спортът?

Спортът ме учи да съм организирана, да се самоконтролирам, както и да си поставям ясни цели и върхове, към които да се стремя.

- Избрала ли си вече професия и свързана ли е тя със спорта?

- Не съм избрала точно с какво ще се занимавам, вероятно ще е нещо в областта на дизайна. Нямам и далечни спортни планове, но се надявам в бъдеще да подобра постиженията си и да се явя на по-престижни състезания.

Милица Николова 8з

ТЕНИС

Успехите ни -
републикански

На 31 май - 3 юни се проведе републиканското първенство на ученическите игри по тенис на маса в Разград. От нашето училище участие взеха Милен Петков 10а, Александър Тончев 9и, Светослав Славков 9л, Виктор Найденов 8и, Велислава Кучева 9л, Венеция Вълчева 10з, Цвета Симеонова 8з и Моника Пламенова 10а. Общо участваха 10 отбора момичета и момчета. Отборното състезание се игра в групи по 5 отбора. Срещите бяха оспорвани. Момчетата се класираха на 7-о място, а момичетата – на 9-о. Индивидуалното състезание беше на елиминация, като най-добър успех постигнаха Милен и Велислава. Велислава се класира в първите 16, а Милен грабна медала за 3-то място.

Ръководители на отборите Гергана Радковска и Поля Маринова са доволни от постигнатите резултати.

Велислава Кучева 9л

Футбол
Почти като Бербатов

Серията от 13 победи без загуба в Държавното футболно първенство беше допълнена от поредния ни успех. Училищният отбор зае трето място на републиканско ниво, с което стана най-добър от отборите в Северна България. Състезанието се състоя от 31 май до 3 юни в гр. Долна баня. Талантливите футболисти за пореден път показаха дисциплина и футболни умения на зеления терен. Честита победа! Желаем ви още много успехи!

В@з Буки Веди

Как тренират шампионите

ФК „Гунди“ е създаден през 1995 година от учителя по физическо възпитание и спорт Сотир Пецанов. Девизът на отбора е „Напред и нагоре“. В него тренират деца от различни възрасти. Клубът има много награди, спечелени през годините. Тренировките се провеждат на игрището в квартал „Дружба“ всяка събота и неделя от 8 часа до 9 и 30 часа. Някои от децата, тренирали в отбора, продължават да се занимават и професионално с футбол.

Родителите ни се гордеят с нас, и когато са свободни с удоволствие идват да ни гледат. Е, малко се притесняват да не се контузим, но това са рисковете на играта. Там, на стадиона, аз се чувствам човек! Не ми вярвате? Ще се опитам да ви убедя.

Футболът е моята страст! Това е лю-

бимият ми спорт! Нужно е да сме подготвени, да играем добре технически и да разчитаме на скоростни нападения. Трябва да знаем кога да атакуваме и кога да се защитаваме. Моят пост като футболист е нападател. За да бъдеш нападател, трябва да си спокоен, дори и в най-напрегнатите ситуации, за да може, когато се изправиш срещу вратата на противника в точния момент, да вкараш гол.

Всички трудности се преодоляват в спорта, защото изживяването, да те гледат милиони хора и да скандират името ти от трибуните, вероятно е неповторимо. Досега не ми се е случвало да играя пред такава голяма публика, а само пред стотина човека, но и тогава имаше голямо напрежение. Усещах адреналина, който се покачваше все повече и повече, когато топката беше в краката ми. Подкре-

Първокласниците -

първи



По време на националния турнир по тенис на корт за деца до десетгодишна възраст, проведен на 22 април, нашите първокласници достигнаха призовите места. Марина Иванова от 1г клас зае първо място, Цвета Радева от 1б клас се класира на второ място и Никола Досев от 1д се нареди също на второ място. Браво!

В@з Буки Веди

Малки акробати

Мирела Симеонова и Джулия Мичева от 3д се класираха съответно на първо



и второ място в състезанието по акробатика, състояло се на 28 април. Двете момичета, с треньор Галя Паралийска, демонстрираха силната си воля, концентрация и самообладание и грабнаха медалите. Пожелаваме много успехи в националния шампионат!

Мирела Симеонова 3д

пата на феновете наистина е много важна за един отбор.

За мен победата не е най-важното! Когато я достигна, се чувствам неповторимо, много щастлив и доволен от играта си. Футболът е колективна игра, която иска разбирателство между играчите и толерантност един към друг. Когато има с кого да споделиш радостта от победата, тя става двойна. Любимият спортист е стимулът, който е нужен, за да реализира човек мечтите си.

Спортувайте с хъс и желание! Надявам се един ден и аз да стана голям футболист като Стоичков, Бербатов, Делев, Карачанак, за да съм достоен да тренирам и играя за любимия си отбор - ЦСКА.

Калоян Димитров 3д